

N:o 35.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 28 April 1877.
— — — — Andra Kammaren den 28 — —

Riksdagens underdåniga skrifvelse, i fråga om ändring af 3 kap. 23 § i Kongl. Stadgan angående försvarslösa och till allmänt arbete förfallna personer af den 29 Maj 1876.

(Andra Kammarens Tillfälliga Utskotts (N:o 2) Utlåtande N:o 5 och Första Kammarens Tillfälliga Utskotts (N:o 1) Utlåtande N:o 2.)

S. A. K.

I 3 kap. 23 § af nådiga stadgan angående försvarslösa och till allmänt arbete förfallna personer af den 29 Maj 1846 är föreskrifvet, att frigifven fånges under fängelsetiden, genom besparad arbetsförtjenst, hopsamlade medel skola "sändas till Konungens Befallningshafvande eller poliskammare i den ort, dit personen afgår, för att den frigifne efter framkomsten tillhandahållas."

Under erinran derom, att, då den frigifne fången ej hade sitt hemvist i den stad, der nyss nämnda myndigheter hafva sitt säte, berörda stadgande föranledde dertill, att fången dels måste göra en längre eller kortare vandring för att å den anvisade orten uppbära de för hans räkning ditsända medlen, dels ock för samma ändamål längre eller kortare tid uppehålla sig på denna främmande ort och i begge fallen, synnerligast efter det medlen blifvit lyftade, blottställes för frestelsen

att dem förstöra i fylleri och liderlighet, hvarefter den frigifne af blygsel öfver sitt utblottade tillstånd afhölles från att begifva sig hem och drefve sysslolös omkring, till dess han för vistelse å obehörig ort antastades af ordningsmakten eller tvingades af nöden eller lockades af dåligt kamratskap att åter beträda brottets väg, har förslag hos Riksdagen blifvit väckt om ändring af berörda stadgande i syftemål att från den frigifne fången afvända nämnda frestelser och faror.

Vid öfvervägande häraf har Riksdagen, som funnit att ofvanberörda stadgande ofta kunde leda dertill, att en frigifven fånge, under vandringen till och från Konungens Befallningshafvande eller poliskammare, på ett för honom och hans framtid menligt sätt förstörde sina under fängelsetiden förtjenta och hopsparade medel, och att frestelse och tillfälle till återfall i brott under nämnda omständigheter lätteligen uppstode, ansett, att dessa menliga följder skulle i ej så ringa mån minskas, derest den frigifnes besparade medel tillhandahölles honom af myndighet i den kommun, der han har sitt hemvist och dit han förpassas vid frigifvandet; hvarför Riksdagen i underdånighet anhåller om den ändring af 3 kap. 23 § af ofvan åberopade nådiga stadga angående försvarslösa och till allmänt arbete förfallna personer, att frigifven fånges besparade medel må af honom få lyftas hos polismyndighet eller kommunalnämnd inom den kommun i hemorten, dit han vid frigifvandet förpassas.

Riksdagen framhärdar etc.

Stockholm den 28 April 1877.